



**Districte de les Corts**

*Departament de Serveis Jurídics-Secretaria*

Pl. Comas, 18, 1r

08028 Barcelona

93 402 70 00

[serveisjuridicslescorts@bcn.cat](mailto:serveisjuridicslescorts@bcn.cat)

[www.lameva.barcelona.cat/lescorts](http://www.lameva.barcelona.cat/lescorts)

**ACTA NÚM. 1/2019**

**ACTA DE LA REUNIÓ DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL  
DISTRICTE DE LES CORTS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA**

A Barcelona, el dia 20 de febrer de 2019 i essent les 19.00 hores, es reuneix l'Audiència Pública de l'Estat del Districte de les Corts a la sala de plens de la seu, ubicada a la plaça Comas, 18, planta soterrani 1, sota la presidència de l'Il·lustríssim Senyor Francisco Sierra López, regidor president del Consell del Districte, i l'assistència de l'Il·lustríssim Senyor Agustí Colom Cabau, regidor del Districte de les Corts, així com del gerent del Districte, el senyor Joan Cambroner Fernández, assistits per la secretària que subscriu, la senyora Meritxell Cusí i Pérez.

Entre el públic es troben presents els consellers senyors i senyores Antoni Coll Tort, Laura Cañadas Pla, Rodolfo Mancho Iglesias, Lúdia Gállego Andrés, Eric Manzano Casalins, Cristian Sais Fettahauer, Sonia Reina Sánchez, Jorge Carlos Feijóo Suñol, Míriam Casanova Doménech, Jordi Castellana Gamisans i Marc Faustino Vidal; la directora de Serveis Generals, Sra. Cristina Suñé i Ruiz; el director de Llicències i Espai Públic, Sr. Albert Bassas i Parcerissas; el director de Serveis a les Persones i Territori, senyor Xavier Cubells i Galles; la cap del Departament de Comunicació, senyora Pilar de Luna, i l'intendent de la Guàrdia Urbana, el Sr. Jordi Verdaguer Gladich. La senyora Patricia Agustí, senyora Maite Aznar, senyora Emilia Vila, senyora Eva Albadalejo, senyora Laura Guerrero i la senyora Anna Mas també es troben entre el públic.

El president dona la benvinguda a les persones assistents i inicia la sessió llegint la informació relativa a la protecció de dades, que diu que, arran de l'entrada en vigor del nou reglament europeu de protecció de dades i de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de novembre, de protecció de dades personals i de garantia dels drets digitals, per rebre la convocatòria de les sessions de l'Audiència Pública del Districte de les Corts cal omplir el formulari d'autorització i presentar-lo a l'Ajuntament. D'altra banda, cal autoritzar el tractament de les dades personals, atès que la sessió es grava i es difon tant en directe per *streaming* com en diferit a través de les xarxes socials, i a l'acta, de la qual es farà divulgació, constaran el nom i cognom de les persones que intervinguin en la sessió, així com l'interès manifestat. No constaran a l'acta les dades de les persones que no hagin presentat l'autorització, i les que no vulguin ser gravades es poden situar a la zona zero de la sala (l'assenyala). Per a més informació, es pot consultar el web de l'Ajuntament ([www.bcn.cat/ajutament/protecciodades](http://www.bcn.cat/ajutament/protecciodades)), i els formularis d'autorització s'entreguen a l'entrada de la sessió.

Dit això, comunica que avui no hi ha intèrprets de llengua de signes, però sí subtitulació en directe, i dona pas a diverses persones que han demanat la paraula per tractar qüestions relacionades amb l'escola pública.



El Sr. Gian-Lluís Ribechini expressa la sensació que el Districte té mania a l'escola Ausiàs March, ja que fa dos anys es parlava del seu tancament i, ara, de la fusió dels instituts Boscà i Ausiàs March, amb la qual cosa el nom d'Ausiàs March desapareix del districte.

Tot seguit, es queixa que el Consorci d'Educació mai no hagi donat resposta a les diverses sol·licituds d'informació sobre el nou institut que es va anunciar que hi hauria on ara està ubicada l'escola Ausiàs March, i tampoc no ha facilitat el cronograma del projecte de la futura escola al carrer Anglesola, malgrat que se li ha demanat reiteradament, de manera que es manté el dubte de si realment l'escola s'obrirà quan s'hauria d'obrir.

Explica que la fusió dels dos instituts farà que les set línies actuals n'esdevinguin sis i que l'oferta pública del districte sigui de 2 instituts públics amb 10 grups, mentre que hi haurà 10 centres concertats amb 25 grups, de manera que, proporcionalment, l'oferta pública al districte baixarà, i critica que el Consell Escolar del Districte, del qual forma part, no hagi estat consultat sobre aquesta fusió, cosa que, d'acord amb el que ha llegit sobre què s'ha de consultar al Consell, és preceptiva. Afegeix que, si a la reunió del Consell que es va fer al desembre ja estava prevista aquesta actuació, s'hi hauria d'haver exposat, i, si no estava prevista, seria senyal que la decisió s'ha pres de manera precipitada, ja que d'aquí a un mes s'ha de presentar als pares dels alumnes que podrien entrar al nou institut tot el programa d'un institut de sis línies.

En darrer lloc, exposa que el fet que l'autobús 54 ja no arribi a l'institut fa que els nens d'11-12 anys que ara estan a la zona del Pau Romeva hagin de caminar quinze minuts al matí fins arribar a la línia V1, que no se sap quina freqüència de pas té —entén, doncs, que aquesta ha estat una decisió que no és convenient per al barri—, i tampoc no s'ha analitzat, tot i que també s'ha demanat reiteradament, si la freqüència de la resta de línies que puguen cap a l'institut és l'adient.

La Sra. María Jesús Cid, mare d'una nena que aquest curs ha començat primer d'ESO, explica que va triar l'Ausiàs March sobretot perquè a la jornada de portes obertes es va dir que era un institut amb tres/quatre línies i grups de 22 nens, i la directora va explicar que a ella li agradava donar classe als nens de primer d'ESO perquè així coneixia tots els nens pel seu nom i veia com anaven (oferia una atenció més personalitzada i individualitzada), però el 10 de gener, sense haver-ne informat prèviament els pares, es va comunicar que l'institut es fusionava amb el Boscà. Subratlla que si això ja se sabia quan es van fer les portes obertes —entén que sí, perquè un projecte d'aquestes característiques s'ha de planificar amb temps—, l'Administració n'hauria d'haver informat els pares, perquè és la seva obligació, perquè aquests tinguessin la possibilitat de decidir què feien, cosa que ara, camí a segon d'ESO, no poden fer perquè no hi ha places i l'única opció que tenen és anar a la concertada, cosa que no volen fer.

Remarca que la fusió perjudica els alumnes de l'Ausiàs March perquè no es mantindrà ni la ràtio de 22 alumnes per classe ni l'atenció personalitzada, impossible d'oferir quan hi ha sis/set línies. Pregunta quin criteri pedagògic s'ha seguit per prendre aquesta decisió; subratlla que amb les persones del futur no es pot jugar, i qualifica la situació de molt greu.

Per acabar, observa que, si bé el Govern ha dit que d'aquí a uns anys serà un institut de referència, el que importa és la situació actual, i insisteix que aquesta no respon al que li van explicar i li va fer triar aquest institut, que tindrà unes característiques que no tenen res a veure amb les que li van descriure.

La Sra. Joana Ruiz, presidenta de l'AMPA de l'institut Ausiàs March, subscriu les paraules de la Sra. Cid i afegeix que el seu bagatge professional (35 anys fent projectes cada dos anys) li permet saber que quan es parla d'una fusió, sempre es defineix un projecte amb una



estructura, una metodologia, un cronograma i uns objectius; es veu la viabilitat del projecte, i després s'aplica, generalment deixant un temps per assegurar-se que el projecte funcionarà bé.

A continuació, diu que el neguit de les famílies és totalment comprensible, ja que, si bé no es posa en dubte la validesa professional i humana de la directora de l'institut Ausiàs March i del director del Boscà, no és normal que una decisió tan important es comuniqui el 10 de gener (abans d'aquesta data, l'AMPA no en sabia res).

Posa de manifest que tots dos directors estan treballant moltíssimes hores fora de la seva jornada laboral per elaborar aquest nou projecte, quan això no hauria de ser així. Entén que, en lloc d'aplicar un projecte a correcció, caldria definir-lo bé i aplicar-lo d'aquí a dos anys, així com informar les famílies, a la jornada de portes obertes, que això serà un objectiu, però no immediat. Pregunta què passa ara amb les famílies que vulguin marxar (on trobaran plaça) o que van apostar per un institut més petit i amb unes característiques ben diferents de les que tindrà sense que se'ls hagi consultat res, i observa que quan es parla d'educació, el més important són els estudiants, i els pares i les mares són els seus representants, de manera que no es pot aplicar un projecte d'aquesta manera, de pressa i sense parlar-ne. Remarca que perquè les coses funcionin millor (aquest és l'objectiu de la fusió) cal definir i elaborar els projectes correctament, així com informar les persones afectades (en aquest cas, les famílies).

Per acabar, puntualitza que no està dient que el projecte no pugui funcionar, sinó que un projecte com aquest no es pot aplicar en un mes i mig i sense parlar amb les famílies, per obligació professional i moral.

El president dona la paraula al regidor de districte perquè doni resposta a aquestes primeres intervencions.

El regidor, Agustí Colom, comença responent al Sr. Ribechini en relació amb l'escola de primària. Li diu que el projecte continua complint els terminis: les obres es van licitar el 26 d'octubre, ara ja estan en fase de concurs i d'obrir les pliques i, en principi, obrirà el curs 2020-2021, tal com està previst. Afegeix que ell ha facilitat el calendari diverses vegades.

Pel que fa a la fusió dels instituts, observa que no és un projecte del Districte, sinó del Consorci d'Educació de Barcelona, que està participat per l'Ajuntament (40%) i la Generalitat (60%), i fa temps que es treballa amb la directora i el director d'ambdós instituts.

Explica que aquests dos instituts van néixer en un període en què es feien instituts de nens i instituts de nenes, normalment bastant allunyats els uns dels altres, però en aquest cas es van fer l'un al costat de l'altre. Amb la transició i la democràcia, es va iniciar l'escolarització conjunta de nens i nenes i aquests dos instituts van esdevenir mixtos, però van continuar funcionant de manera independent. Tanmateix, al llarg de molts anys tant a la ciutat com al districte en diverses ocasions se n'ha plantejat la fusió, però mai no havia acabat de fructificar fins ara, que es vol que tots dos centres n'esdevinguin un de sol, compartint espais i reordenant tota la funció educativa de manera conjunta per aprofitar els avantatges de tenir professors i claustres amb diverses línies de treball per tenir un element de treball col·lectiu, així com redefinir l'oferta pública del districte, que actualment té més oferta que demanda pel que fa a ensenyament obligatori (de fet, en aquests instituts hi ha una part important que l'estan cobrint persones que no procedeixen del districte i que fins i tot venen d'altres municipis), però, en canvi, té una mancança significativa pel que fa al postobligatori. Per això, el Consorci considera que aquest projecte pot ser l'oportunitat d'oferir una millor formació postobligatòria sobretot a la part professional i que, per tant, aquí podria haver-hi cursos que permetessin que hi hagués una formació més completa per a aquest alumnat.



Comenta que ell entenia que les AMPA dels instituts sí que disposaven de la informació sobre el projecte, ja que, segons se li ha dit, se n'havia informat tant les direccions com els claustres, on hi ha representants de les famílies; i les AMPA (ell hi ha estat molts anys involucrat), que amb anys de lluita i de treball han aconseguit tenir un paper actiu en els centres, tant de primària com de secundària, estan en òrgans de participació, com ara el Consell Escolar, i entén que sempre han tingut un paper molt actiu en totes les preses de decisions, com hauria de ser.

Tot seguit, assenyala que en aquests moments li consta que sí que s'ha parlat amb les famílies i s'ha explicat el projecte a cada un dels cursos. Entén, però, que la carta del dia 10, que bàsicament va servir per generar alarma, no va ser adient, ja que quan es vol informar sobre un projecte, el que se sol fer és fixar una data per a una sessió en què se'n facilitin explicacions detallades.

Posa de manifest que, pel que li han dit, en algunes reunions amb les famílies, sobretot amb les d'alumnes de primer i segon, les direccions han assolit alguns compromisos de respectar determinades condicions. Demana que se li facin arribar aquests compromisos per escrit per poder-ne fer seguiment.

Indica que, segons la informació de què disposa, el projecte no s'està elaborant a correuita —s'ofereix per fer alguna reunió per aprofundir-hi—, i s'havia acordat continuar treballant el projecte durant aquest curs per tal que el proper les dues direccions estiguessin integrades i treballessin conjuntament per tal de tenir el projecte educatiu de centre que permetria definir-lo perfectament i passar, a l'altre curs, a un únic centre en termes de direcció (es faria el procés d'elecció d'una sola direcció).

Explica que el procés durarà dos anys i que es treballa per tenir un centre que doni resposta a les demandes actuals dels nois i les noies i a les demandes que s'estan configurant com a noves, com ara la necessitat de moltes més assignatures (sovint un centre petit no pot oferir un currículum prou complet i variat —i, per tant, personalitzat— per a cada alumne), i subratlla que el projecte vol esdevenir un exemple de noves línies de treball en educació alhora que manté les qualitats actuals.

Considera que, més enllà de veure què ha passat, cal sobretot veure com es treballa a partir d'ara perquè aquest sigui un projecte volgut per tothom i treballat amb tothom (la comunitat educativa no és només el professorat, sinó també les famílies i el mateix alumnat, que també té un paper actiu, certa responsabilitat i capacitat d'intervenir), i perquè la transició es faci de la millor manera possible.

En darrer lloc, comenta que el Districte demanarà una reunió al Consorci perquè aquest faciliti informació més detallada i, en funció d'això, es posarà en contacte amb l'AMPA i intentarà contribuir a llimar arestes i fer que el projecte sigui reconegut per tothom (entén que el problema no ha sorgit tant pel què com pel com) i que les famílies hi tinguin un paper més actiu.

El president dona la paraula a la Sra. Olga Castañer, representant de l'AMPA de l'escola Duran i Bas.

La Sra. Olga Castañer indica que l'objectiu de la seva intervenció és demanar que no s'ignorin les necessitats urgents de l'escola Duran i Bas (Vallespir, 198 – travessera de les Corts), que es va construir el 1971 i no s'ha reformat mai.

Exposa que actualment hi ha importants esquerdes a les façanes de l'escola, han caigut trossos d'alguns ampits, del coronament de les baranes de coberta (comença a ser un



perill), hi ha goteres als pisos superiors, encara té les fusteries d'origen, no hi ha cap tipus d'aïllament, ni cambra d'aire, a l'hivern es malbarata la calefacció i a l'estiu es passa moltíssima calor a les aules, ja que no té l'ombra de cap edifici al voltant i la majoria de les aules tenen orientació sud (hi toca el sol tot el dia). Subratlla que a partir de març-abril fa moltíssima calor i els nens es couen a les aules, i tampoc no hi ha cap ombra al pati, completament pavimentat amb formigó, cosa que tampoc no ajuda a alliberar la temperatura. Convida tothom a anar-hi qualsevol dia per comprovar com és d'ofegant l'ambient.

Afegeix que la pista de l'escola la fan servir moltes associacions esportives fora de l'horari lectiu i els mesos d'estiu s'utilitza per als casals d'estiu, que estan oberts a tots els nens del barri, i cada any hi ha casos d'insolacions i cops de calor.

Davant d'aquesta situació, l'AMPA de l'escola demana una reforma, que contínuament s'ha demanat al Consorci. Entén que l'Ajuntament, que pren decisions sobre la construcció de nous centres, també ha de tenir en compte les necessites dels centres que ja existeixen.

Clou la intervenció reiterant que la calor que fa a l'escola Duran i Bas és insuportable.

El president dona la paraula a la Sra. Anabel Aso.

La Sra. Anabel Aso, representant de la plataforma de socis, usuaris i entitats d'Esports de la Universitat de Barcelona, comenta que ha decidit intervenir en aquesta sessió a partir del consell del Sr. Josep Maria Comorera, tècnic de Serveis a les Persones i Territori de l'Ajuntament, per visibilitzar la problemàtica de les instal·lacions d'Espots UB, que li consta que el Districte ha visitat, cosa que demostra que hi té interès.

Exposa que aquestes instal·lacions pateixen un greu deteriorament pel que fa al manteniment des de fa molt de temps i, darrerament, també una retallada en les activitats ofertes i en els horaris d'obertura (romanen tancades tots els festius, amplis períodes de vacances, tots els diumenges des de l'1 de juliol passat i el proper agost també tancaran), cosa que perjudica la interacció entre salut, lleure i esport i, per tant, la qualitat de vida dels socis i usuaris, molts dels quals són veïns i veïnes de les Corts.

Tot seguit, enumera, cronològicament, les accions que han dut a terme davant d'aquesta situació els socis, els usuaris i les entitats:

- Al juny es va realitzar una recollida de signatures (en aproximadament deu dies se'n van recollir 400).
- Al juliol es va fer una entrevista amb el director d'Esports UB, però no es va oferir cap solució, i es va tramitar una sol·licitud a l'Oficina d'Atenció Ciutadana de l'Ajuntament de les Corts per explicar la problemàtica.
- Al juliol i a l'agost es va publicar cartes a diversos diaris, com ara *La Vanguardia* i *El Periódico*.
- Al juliol, a l'octubre i al gener, es van sol·licitar entrevistes amb el síndic de Greuges de la Universitat de Barcelona i amb la vicerectora.
- Al setembre es va intentar contactar també amb el sindicat d'estudiants de la UB.
- A l'octubre es va mantenir una conversa presencial amb el Sr. Comorera, tècnic de l'Ajuntament, i aquest va aconsellar aquesta intervenció a l'Audiència Pública i contactar



amb l'Institut Barcelona Esports, i es va constituir la plataforma de socis, usuaris i entitats d'Esports UB.

- Al desembre es va comunicar la problemàtica mitjançant una instància a l'Institut Barcelona Esports.

- Al gener es va produir l'entrevista amb el síndic de Greuges de la UB, que va adreçar el col·lectiu a la vicerectora.

- Al febrer es va produir l'entrevista amb la vicerectora de la UB, que va adreçar el col·lectiu a parlar amb el director d'Esports UB i amb el cap de gerència de la universitat. En aquesta entrevista també es va dir que s'estaven mantenint converses amb algunes entitats sobre aquestes instal·lacions i que la plataforma no tenia cap possibilitat de participar-hi, ni tan sols de manera consultiva.

- Ara, els membres de la plataforma se senten impotents, indefensos i invisibles, i demanen la mediació del Districte per resoldre la problemàtica que afecta les instal·lacions d'Esports UB, un veritable pulmó per al districte de les Corts. Concretament, volen saber, com a ciutadans i ciutadanes, si l'Ajuntament de les Corts pot ajudar-los a evitar la degradació de les instal·lacions i serveis d'Esports de la Universitat de Barcelona, ubicades al districte, que donen servei a molts veïns i veïnes de les Corts. D'altra banda, indica que hi ha rumors sobre la intenció de cedir aquestes instal·lacions al sector privat.

El president dona la paraula al Sr. Fidel Espiérrez.

El Sr. Fidel Espiérrez exposa que en el marc del Pla d'actuació del Districte (PAD) es va aprovar el Pla d'equipaments i serveis del districte de les Corts, i l'11 de juny de 2018, en una reunió de seguiment d'aquest, es va explicar que un sistema informàtic aniria recollint les aportacions de la ciutadania. Tanmateix, i tot i que al web de Decidim Barcelona apareix com a completat al 80%, ell en cap moment no ha pogut participar-hi ni conèixer-ne l'evolució. Per això, pregunta en quin punt es troba el desenvolupament del Pla, quin és el grau de participació de la ciutadania i quan se'n presentaran les conclusions.

D'altra banda, posa de manifest que, també en el marc del PAD, es van aprovar els programes de suport a la vida independent per a persones amb diversitat funcional, un dels projectes dels quals era buscar un espai apte per al desenvolupament del projecte de residència per a persones amb discapacitat intel·lectual. Indica que, segons el web de Decidim Barcelona, aquesta cerca s'ha desenvolupat al 50%; pregunta quins avenços concrets inclou aquest percentatge i què es farà per completar-lo abans que acabi el mandat; observa que fa tres mandats que apareix aquest projecte, que s'oblida amb cada canvi de govern municipal, i subratlla que els pares de persones amb discapacitat comencen a estar una mica farts que el Districte de les Corts s'oblidi d'un tema socialment tan important.

El president dona la paraula al Sr. Lluís Sanglas.

El Sr. Lluís Sanglas pregunta, tenint en compte que aquesta és l'última sessió de l'Audiència Pública d'aquest mandat, què passarà amb alguns projectes que estaven compromesos, que enumera i comenta:

1. Semàfor de Sor Eulàlia d'Anzizu amb avinguda Pedralbes. No s'han fet les actuacions previstes per a aquest any, que evitarien que els veïns haguessin de fer una volta molt gran.

2. Àrees verdes que s'havien demanat a Sor Eulàlia d'Anzizu i a Abadessa Olzet.





3. Guingueta prevista al monestir de Pedralbes. S'havia demanat que a la plaça del monestir es fes un petit bar per als visitants que van al museu i per als estudiants de la zona. En aquella zona del barri no hi ha cap punt de trobada i aquesta seria una bona ubicació.

4. Jardins dels pavellons Güell. Hi ha un cartell que diu que la finalització serà al 2024 (ja s'hi ha fet una actuació important, s'ha tret el mur que hi havia i s'ha posat una tanca transparent que dona visibilitat), i vol saber si no es podria avançar aquesta data. D'altra banda, pregunta si l'entrada als jardins podria ser gratuïta i que aquests fossin d'ús públic.

El president dona la paraula al Sr. Santiago de Esteban.

El Sr. Santiago de Esteban comença dient que pensa que la seva intervenció, la d'un jove de disset anys que parlarà sobre una discoteca, interessarà bastant els pares presents a la sala.

Dit això, posa de manifest que els mitjans de comunicació acostumen a parlar molt de baralles, violacions i altres successos que tenen lloc en discoteques, i es podria considerar que clubs com Opium, Pacha o Shôko són les capitals de la il·legalitat i testimonis d'accions il·lícites cada nit. Observa que la mateixa situació es troba a discoteques per a persones de més de 16 anys (les esmentades teòricament només admeten majors d'edat), malgrat que el concepte d'aquestes discoteques sigui el d'un lloc on no es ven alcohol i on els menors d'edat poden divertir-se, ballar i escoltar música en un ambient fosc i tancat d'una manera segura i legal. Subratlla, però, que aquest concepte ha canviat radicalment, i aquestes discoteques han esdevingut llocs on es trafica amb drogues, es ven alcohol a menors i s'està aconseguint que es normalitzi una situació que és d'extrema gravetat. Explica que ell personalment ha estat testimoni de totes aquestes coses a la discoteca per a majors de 16 anys Up&Down, també coneguda amb el nom de Legend, i relata la seva experiència amb el que ell anomena «la màfia de la discoteca Up&Down»:

Un amic proper a ell va reservar una taula VIP darrere la cabina del DJ per a un grup d'unes deu persones. La reserva incloïa dues ampolles de vodka Grey Goose, una de Moët & Chandon i una de cava. Cap de les persones del grup era major d'edat, però van poder fer la reserva sense que ningú els preguntés quina edat tenien. En el moment d'accedir a la discoteca, l'encarregat els va demanar el DNI per comprovar que tinguessin més de 16 anys i que almenys hi hagués una persona major d'edat. En dir que no n'hi havia cap, l'encarregat va parlar amb diversos companys. Van estar parlant durant uns cinc minuts i semblaven enfadats amb qui havia confirmat la reserva. Aquesta persona (en aquest relat, l'anomenarà Pau) es va apropar a ells i els va dir que ell mateix signaria com a major d'edat perquè poguessin beure alcohol. Teòricament, ell, en signar, era l'únic a qui li podien vendre les begudes alcohòliques i qui es feia càrrec dels menors que acompanyava. Entén que aquesta manera d'actuar és il·legal, sobretot tenint en compte que en Pau és un treballador de la discoteca.

Van entrar a la discoteca, els van servir alcohol amb espectacle inclòs (una mena de desfilada en què les cambres porten les ampolles amb bengales de llum lligades), van beure (l'únic que no va beure va ser en Pau, que estava treballant) i al final de la nit van marxar sense que, per sort, hagués passat res.

Afirma que aquest és només un cas entre milers, ja que això succeeix cada divendres des de fa anys i, per culpa de la irresponsabilitat i immoralitat dels organitzadors i col·laboradors d'aquest local, molts adolescents han acabat la nit tirats al carrer sense poder tornar a casa a causa de l'embraguesa, i hi ha hagut casos de comes etílics dins la mateixa discoteca.

Subratlla que el consum d'alcohol a aquesta edat danya el cervell a llarg termini i, si bé els adolescents tenen ús de la raó i sentit comú i, fins a un punt, són responsables dels seus



actes, el seu còrtex prefrontal encara no s'ha desenvolupat completament, de manera que són susceptibles de prendre decisions que els perjudiquin.

Pregunta de què serveix que una discoteca sigui per a majors de 16 anys si igualment serveix alcohol (teòricament, a majors d'edat) i tanca a les sis de la matinada, i exposa que la discoteca Up&Down ja va ser investigada entre el 2005 i el 2007 (període durant el qual va patir fins a sis embargaments) i, uns anys més tard, el 2017, va estar uns mesos tancada després de la denúncia dels pares d'un noi que havia caigut en coma etílic dins la sala. Comenta, però, que la investigació va ser inútil perquè va concloure que a la sala no hi havia cap irregularitat, però que actuava com a sessió *light* sense tenir-ne llicència i incomplint horaris. Remarca que l'incompliment d'horaris no és el problema més greu, i que el fet que nois i noies de 16 i 17 anys coincideixin amb clients majors d'edat fa que l'alcohol estigui al seu abast.

Lamenta que els adults no facin res davant d'una discoteca que fa dècades que incompleix les normes i davant d'una màfia les conseqüències de la qual es veuran demà en els joves, que estan normalitzant una cosa que no és normal. Afegeix que si avui sembla normal que es begui i es fumi amb 16 anys, potser demà semblarà normal que es faci amb 12, i subratlla que se'n parla molt poc quan és una qüestió d'extrema gravetat.

Per acabar, posa èmfasi en el fet que centenars de nens i nenes estan patint per culpa d'això encara que la seva immaduresa, entre altres coses, faci que no s'adonin del dany que s'estan fent, i demana als polítics —ell, un adolescent, no té recursos per aturar aquesta situació i aquesta màfia— que facin tot el que puguin perquè cap altre adolescent caigui en aquesta gravíssima situació i per evitar que discoteques com Up&Down continuïn lucrant-se d'aquesta manera, incomplint la llei i incomplint la seva obligació moral de proporcionar una diversió legal i sana als adolescents. Subratlla que, si no s'hi actua, les conseqüències seran catastròfiques, i prega que es rescati la seva generació.

El president dona la paraula al regidor perquè doni resposta a les cinc darreres intervencions.

El regidor diu a la Sra. Castañer que ha rebut el seu correu aquest matí i que posarà la qüestió en coneixement del Consorci perquè hi doni una resposta. D'altra banda, li explica que mitjançant el RAM (obres de reforma, rehabilitació i millora) es fan plans de manteniment d'escoles. Indica que es demanarà quin ha estat el pla de manteniment del darrer període i quines previsions hi ha i es facilitarà aquesta informació.

A continuació, s'adreça a la Sra. Aso per dir-li que la Universitat de Barcelona és un ens públic però autònom i que, si bé l'espai d'Esports UB pertany territorialment a les Corts i durant molts anys s'ha treballat per intentar que els veïns i les veïnes, no només del districte, sinó de tota la ciutat, se'n beneficiessin, és un centre que inicialment es va pensar per a estudiants i professorat de la UB. Afegeix que és un centre que des de fa molts anys té dificultats pel que fa al model de funcionament, perquè necessita molta inversió, per la competència d'altres models, etc., i que l'Institut Municipal d'Esports ho té present i treballa per solucionar els problemes i perquè l'espai tingui una millor connexió amb el conjunt de la ciutat (es treballa per aprofitar millor els espais esportius que hi ha a la ciutat, tant si són municipals com si no). Dit això, indica que preguntarà en quin punt es troba aquest cas concret, que insisteix que és complicat per una qüestió econòmica i perquè qui pren les decisions en última instància és la UB.

Explica que si l'equipament es volgués destinar a un ús que no fos l'esportiu se n'hauria de demanar una requalificació i aquí sí que l'Ajuntament tindria capacitat de decisió, però una altra cosa és si les instal·lacions les gestiona directament Esports de la UB o no. En aquest sentit, posa de manifest que pràcticament tots els equipaments públics municipals de la





ciutat no són gestionats directament per l'Ajuntament, sinó per una entitat a la qual, quan se li fa la concessió, se li posen totes les condicions. Per això, observa que si el plantejament és que hi pugui haver un privat que a través d'una concessió en tingui la gestió, com que les condicions les fixa la universitat, no hi hauria d'haver alteracions respecte als serveis que s'estan prestant en aquests moments. Pel que fa als rumors de cessió al sector privat, que han existit sempre, afirma que en aquests moments no hi ha aquesta voluntat per part de la UB, però intentarà que la comissionada rebi la plataforma perquè estigui informada de les accions que es facin en aquest sentit.

A continuació, diu al Sr. Espiérrez que al web [www.equipamentslescorts.cat](http://www.equipamentslescorts.cat) es pot consultar el Pla d'equipaments i li explica que es va decidir fer primer una diagnosi del que hi havia en el districte i mapejar-ho per saber sempre quins serveis cobreix cada equipament i on, i, d'altra banda, tenir localitzats els solaris que hi ha al districte que siguin d'ús d'equipament públic o privat. Observa que el Pla d'equipaments és una eina informàtica dinàmica que es pot anar actualitzant constantment, i el resultat de tot aquest treball explicaria el 80% d'avenç del Pla: s'ha fet una part molt important de tot el que s'havia plantejat aconseguir i ara es disposa d'una eina per treballar la definició de futurs equipaments al districte.

Tot seguit, informa que dins dels programes de suport a la vida independent per a persones amb diversitat funcional hi ha dos projectes principals:

1. Pisos de transició a la vida independent: durant aquest mandat se n'han aconseguit dos (a Sant Andreu perquè a les Corts no hi havia espai), amb les entitats, i ja hi ha persones vivint-hi, i això en el proper mandat no s'oblidarà, perquè l'únic que s'ha de fer és fer-ne seguiment i que vagi continuant.

2. Llar residència: s'ha treballat en la definició i s'hi ha trobat un espai. S'aprofundirà en aquest projecte a la propera sessió del Plenari.

Assenyala que, d'altra banda, s'ha fet l'ampliació de l'institut les Corts; s'ha obert l'espai d'entitats a Cristalleries Planell, un projecte que s'havia planificat al mandat anterior; s'ha obert la biblioteca Montserrat Abelló, a l'Ateneu de Fabricació, i s'ha donat resposta al constant creixement de la demanda d'escola primària pública al districte, que s'havia anat materialitzant els últims anys a través de bolets, amb una escola provisional a Can Rosés (s'ha aconseguit que durant els dos últims anys no hi hagi hagut nous bolets a les escoles, un element de deteriorament de la qualitat de les escoles públiques del districte), i s'ha obert una línia i mitja més, cosa que es materialitzarà el curs 2020-2021 amb la nova escola Anglesola, que possibilitarà que en el centre educatiu actual hi pugui haver un centre de secundària.

Respecte de la feina que s'ha fet amb l'espai de joves, informa que ja s'ha aprovat el projecte i s'està fent la licitació d'obres, de manera que a l'estiu podran començar les primeres obres a l'espai, i no només s'ha treballat en equipaments, sinó també en serveis, i s'ha aconseguit que serveis de Barcelona Activa es desconcentrin a les Corts utilitzant millor alguns equipaments del districte.

Confirma al Sr. Sanglas que el semàfor de Sor Eulàlia d'Anzizu serà una realitat aquest any, tal com estava previst (observa que el 2019 tot just ha començat), i, sobre les àrees verdes, subratlla que a la zona universitària, al voltant de la UB, s'ha aconseguit ampliar l'horari d'àrees verdes, els dissabtes, la qual cosa representa un guany per als veïns, i, amb la insistència del Districte i del veïnat, es va aconseguir que BSM estudiï permanentment i revisi decisions que ha anat prenent respecte a la possibilitat d'ampliar la zona, de manera que ha de donar resposta sobre les àrees verdes que s'han esmentat.



Comunica que la licitació de la guingueta de la plaça del monestir de Pedralbes correspon a Parcs i Jardins, que ha assegurat que es licitarà al març, i, pel que fa als pavellons de la Finca Güell, observa que s'està rehabilitant una obra sobre la qual no hi ha plànols i que inicialment no tenia cap valor perquè eren la casa del guarda i les cavallerisses, però les va fer Gaudí i ara se n'ha trobat el valor (un dels valors afegits és la sonoritat que tenen — convida tothom a anar-hi a comprovar-ho—, que venen a estudiar persones de tot el món), és un edifici molt protegit i s'està fent un treball molt minuciós de rehabilitació amb Patrimoni.

Aclareix que la data de finalització que consta al cartell d'aquestes obres (2024) fa referència a la finalització del conveni que hi ha entre la Universitat de Barcelona i l'Ajuntament, de suport i treball mutu, que preveu l'estudi de tota la zona i els treballs de rehabilitació, però no significa que les obres acabin el 2024. D'altra banda, pel que fa a haver de pagar per entrar als jardins, explica que això ho fixa la Universitat, però ja s'ha començat a plantejar per al nou mandat l'aplicació d'alguna fórmula que permetés l'entrada gratuïta, si bé en principi no es pot discriminar entre qui és de la ciutat i qui és de fora, si és comunitari, però hi ha algun sistema que ho permet fer, per exemple mitjançant l'ús de la targeta Gaudí.

Diu al Sr. de Esteban que els temes que ha exposat són molt seriosos i hi ha tres responsabilitats: de l'empresa, que ha de complir la norma; de les administracions, que tenen l'obligació de controlar que l'empresa compleix, i del jovent que pren la decisió de beure alcohol o no beure'n (la feina de conscienciació és important), ja que no vendran alcohol a menors si aquests no el demanen, i de denunciar la situació quan sap que es produeix. En aquest sentit, valora molt que el Sr. de Esteban hagi assistit a aquesta sessió per explicar la situació, que ha exposat amb molta serenor.

Subratlla que el Govern està a sobre d'aquesta discoteca (i de totes) i hi continuarà treballant, ara amb la informació que ha facilitat el Sr. de Esteban, i informa que, com a fruit d'actuacions fetes amb Guàrdia Urbana i Mossos, l'altra part de la discoteca Up&Down (Ebony) va estar tancada del gener al juliol del 2018 per una situació vinculada a temes de drogues. Observa que era el primer cop que se li posava una sanció, i que el Govern hi treballa amb contundència i rigor, sempre dins del marc de la llei, i enviant un missatge clar que la discoteca ha de complir la normativa i no s'hi poden permetre cap de les activitats o irregularitats que s'han esmentat. Anima el jovent més conscienciat a trucar a la Guàrdia Urbana per fer les denúncies corresponents, i comenta que els treballs de Guàrdia Urbana, Mossos, etc., sempre són discrets i s'han de fer amb contundència, i per obtenir resultats és important tenir les proves necessàries.

Diu als pares i les mares que el Districte està actuant, com demostra el fet que la discoteca es va tancar, perquè en aquests espais es compleixi la llei i es garanteixi la salubritat i les condicions de qui hi assisteix, i que no s'hi produeixin situacions que poden ser molt perjudicials per a la salut, i també treballa perquè hi hagi espais de diversió diferents per al jovent.

Per acabar, remarca que també es treballa per evitar els comportaments masclistes, de discriminació i d'assignació de determinats rols a determinades persones.

El president dona la paraula a la Sra. Ana Ramón, de l'Associació de Veïns del Camp Nou.

La Sra. Ana Ramón subratlla que els canvis en diferents línies d'autobús (H10, H8, 54) estan generant molts problemes i demana que l'H8/H10 torni a passar per l'avinguda Madrid tant si hi ha partit de futbol com si no (a més, no hi ha cap cartell que informi dels canvis de recorregut els dies de partit, la qual cosa genera més problemes encara).

Tot seguit, comenta que si bé hi ha persones a les quals beneficia el canvi, ella, com a presidenta de l'Associació de Veïns del Camp Nou, ha de mirar pels interessos del barri (hi ha gent que només mira pels seus propis interessos). En aquest sentit, remarca que urgeix,



entre altres coses, donar solucions a les persones grans que viuen per sobre de les Casernes del Bruc i als nens d'11-12 anys que ara han de caminar un quart d'hora per anar a agafar el V1.

Reconeix que s'han fet moltes coses bé, però insisteix que s'han generat problemes que cal solucionar de manera immediata. Comenta que, fins i tot, s'han deixat zones sense autobús, i no entén com es pretén reduir la contaminació traient autobusos, ja que hi continua havent cotxes i, a més, moltes motos, que quan hi ha partit de futbol omplen les voreres de la travessera de les Corts, i demana coherència en les decisions i que no es doni l'excusa, com va fer l'alcaldeessa, que això és del Govern anterior, ja que el problema l'estan patint els veïns ara i, per tant, és ara quan s'ha de solucionar i fer que tot torni a la normalitat.

A continuació, agraeix que s'hagin tallat les herbes i s'hagin tret els dos arbres que estaven en molt mal estat de Ceràmiques Vicens, però subratlla que hi continuen anant grups de nois a beure i consumir drogues, sobretot el cap de setmana i fins a la matinada, i les persones que viuen allà no poden més, com passa al número 51 del carrer Benavent, on l'altre dia una veïna va trobar un nen de nou anys drogant-se, un fet molt greu. Entén que caldria posar-hi una tanca per evitar que la gent hi pugés, i que si no ho fa qui ho hauria de fer, hi hauria d'actuar l'Ajuntament o algú altre.

Explica que en una reunió una senyora anava amb dos tornavisos per collar el pom, i la Guàrdia Urbana va poder pujar fins a dalt de tot perquè les portes estan obertes perquè les rebenten, i pugen en grup fins al voladís. Comenta, però, que sembla que darrerament no hi van tant.

Celebra que s'hagin posat les jardineres de Benavent, però indica que el que s'hi ha posat està tot sec, tot i que teòricament hi hauria d'haver flors, ja que hi ha un cartell que diu que no es tallin les flors, i, a més, els gossos s'hi fiquen i no se'ls pot dir res als amos perquè no hi ha cap cartell que digui que està prohibit. D'altra banda, comenta que hi continua havent les tanques.

Demana que es millori el parc de Bacardí (la Sra. Colau va dir que hi havia uns diners per arreglar parcs), ja que el pipicà que s'ha fet no serveix per a res perquè els gossos estan per tot el parc, fins i tot a l'espai de jocs per a nens de fins a cinc anys, i al pipicà hi ha puces, però agraeix molt la instal·lació d'un gronxador adaptat (informa que al local de l'Associació de Veïns, a travessera de les Corts, 94, hi ha més arnesos per a qui els necessiti).

En darrer lloc, dona les gràcies al Sr. Cambronero i al Sr. Coll per la gestió tan bona que van fer davant d'un problema que va tenir ella diumenge: en primer lloc agraeix que se l'atengués un dia de festa i, en segon lloc, que se solucionés el problema (els van entrar a Benavent, 25, es va localitzar la propietària i està tot tancat de nou i solucionat).

El president dona la paraula a la Sra. Carme Maggi.

La Sra. Carme Maggi agraeix l'oportunitat d'exposar les seves inquietuds i se suma a les paraules de la Sra. Ramón. En aquest sentit, subratlla que les mancances que s'han originat arran dels canvis dels recorreguts de l'H8, el 54, i l'H10 afecten moltes persones, i pregunta —no imaginava que ho hauria de tornar a preguntar— en quin punt es troba aquest tema i si s'hi ha avançat o bé TMB encara ha de prendre una decisió.

D'altra banda, posa de manifest que davant dels números 34-38 del carrer Lluçà, a la vorera, de poc més d'un metre, hi ha tres o quatre forats per a arbres buits, i hi ha el perill que algú hi caigui, i, a més, no hi ha arbres a tota la vorera perquè els que hi ha estan tallats de soca-rel.

El president dona la paraula a la Sra. Adela Agelet.

La Sra. Adela Agelet demana que s'aclareixi què passarà amb les dues veïnes llogateres de l'edifici Picadero que han rebut coaccions per deixar els seus domicilis l'u de juny. Subratlla



que el Barça es va comprometre a assumir la càrrega urbanística corresponent al real·lotjament dels ocupants dels edificis de travessera de les Corts afectats pel projecte, però ara s'han donat moltes excuses, com ara la manca d'un contracte de lloguer, quan el que ha de fer el Barça és donar compliment als compromisos adquirits (entén que els va adquirir sent conscient del que implicaven), sobretot tenint en compte el reconeixement de drets que se li ha fet.

En segon lloc, comenta que es va fer una reunió sobre el futur del parc Europa-Anglesola i els veïns del voltant de la plaça de la Concòrdia demanen la pacificació de la plaça i que es repeteixi la sessió de treball que es va fer, ja que la informació que es va facilitar va ser molt genèrica i, per tant, caldria concretar com el nou parc del carrer Europa-Anglesola resol tots els problemes que es van posar de manifest. D'altra banda, indica que també voldrien que la plaça Valdivia, que el planejament ha deixat a l'altra banda dels edificis, s'integrés al projecte (és una plaça que havia fet molt de goig, però ara està molt oblidada).

En tercer lloc, subscriu les queixes de la gent afectada pels problemes d'ensenyament, i manifesta la sensació que durant aquest mandat el Consorci ha actuat molt pobrament a les Corts, amb molt poca transparència, cosa que no ajuda ningú. Entén que les persones que ara s'estan educant han de gaudir de les millors condicions, de manera que caldria garantir molta més participació i transparència del Consorci cap al districte de les Corts.

En quart lloc, subscriu el que s'ha dit dels autobusos. En aquest sentit, subratlla que les reclamacions que es van fer abans del 26 de novembre no han rebut cap resposta.

En cinquè i darrer lloc, demana als responsables polítics que, independentment del lloc que ocupin en el proper mandat, tinguin en compte els problemes que requereixen solució més urgent, que s'han exposat avui en aquesta sessió, l'última d'aquest mandat.

El president dona la paraula al Sr. José Luis Calvo.

El Sr. José Luís Calvo comenta que, com a voluntari del Casal dels Infants del Raval des de fa disset anys, subscriu el que s'ha dit sobre l'ensenyament públic i entén que l'ensenyament és tan important com la medicina. Afegeix que s'ha adonat que hi ha persones, normalment immigrants, que fa uns deu anys que són a Catalunya i no saben dividir 1.000 entre 10, no saben fer fraccions i potser estan fent equacions.

Tot seguit, comenta que quan tenia uns quinze anys (en té vuitanta-un) es parlava de les drogues que hi havia a Amèrica del Nord i ell va dir que en cinquanta anys les tindríem aquí, cosa que, lamentablement, s'ha complert, però entén que hi ha solució, encara que no sigui fàcil: cal, sobretot, diàleg entre els nens i la família, així com educar a l'escola (a ell a l'escola li van ensenyar tolerància, llibertat i respecte a tothom i a la mateixa natura) i deixar de canviar contínuament les lleis d'educació (hi hauria d'haver una llei d'educació d'Estat en què tothom estigués d'acord). D'altra banda, felicita el jove que ha parlat, el Sr. de Esteban, que demostra que hi ha joves responsables que estudien, treballen i es preocupen pels altres.

Exposa que a travessera de les Corts – Carles III hi ha una guerra de pintades (cons que apareixen pintats de groc o amb la bandera espanyola) i subratlla que ell estima Catalunya i també se sent espanyol, però el que no pot suportar és que es faci malbé mobiliari urbà, perquè això és una falta d'educació.

Comenta que la gespa dels jardins de Bacardí està malmesa perquè els gossos s'hi fiquen, i el manteniment és molt car, i proposa que es faci un pipicà a la zona de parterre que hi ha a Carles III – Mejía Lequerica, així com que de tant en tant passi algú pels jardins per multar



qui no compleixi les normes (per exemple, la gent deixa que els gossos entrin en espais on està prohibit que hi siguin).

A continuació, pregunta per què s'ha canviat la parada de l'autobús 59 que ara es troba per sobre de Mejía Lequerica (entén que ja estava bé on estava i que potser s'ha canviat per interès d'El Corte Inglés) i demana que se solucioni el problema del semàfor del carrer que dona al camp del Barça i als jardins de la Maternitat, que coincideix amb un stop i un cediu el pas, i això dona lloc a grans cues. D'altra banda, exposa que hi ha un pas de la vorera de la part que mira a Tarragona, dels imparells al passeig, amb un semàfor, i per anar per exemple de Carles III, l'imparell, a Dolors Masferrer, cal fer un tomb bastant gran, quan es podria fer un pas abans que surtin els cotxes per poder passar sense necessitat de baixar.

Clou la intervenció donant les gràcies pel temps que se li ha concedit.

El president dona la paraula al Sr. Joan Anton Menéndez i demana a totes les persones que hagin d'intervenir a partir d'aquest moment breuetat i concisió.

El Sr. Joan Anton Menéndez subratlla que, tot i que s'ha demanat en diverses ocasions, encara no s'ha posat la placa del Parc de Can Cuiàs, conegut com «el parc del caganer» perquè hi defeqen els gossos i les persones, i és un parc que està molt abandonat, fins al punt que hi ha un pipicà que es va fer a finals dels setanta o principis dels vuitanta que no es fa servir perquè la gent no va a aquest parc. Afegeix que, segons té entès, l'Ajuntament vol canviar aquest pipicà, on no va ningú, per fer-ne un altre de nou al mateix jardí, a la sortida o entrada d'un col·legi. Hi ha una mútua, hi ha un parc infantil i ho volen posar a sota de l'edifici de Numància, a la part interna, quan el que hi ha ara no toca els pisos, no hi ha mosquits, no hi ha soroll de veïns, perquè els veïns que porten gossos allà fan la tertúlia, criden i fumen droga, entre altres coses, i no respecten que els veïns estiguin allà. Subratlla que els veïns han d'aguantar la situació una nit i una altra, sobretot a l'estiu, perquè les portes són obertes. Concreta que això és sobre el parc de les Infantes.

A continuació, es queixa de l'abandonament de la sanitat en un districte amb 82.000 persones: a l'ambulatori de les Corts no hi ha servei d'urgències (hi ha moltes persones grans que han d'anar a urgències a Manso i, en alguns casos, les persones han de pagar un taxi per anar-hi), i per fer rehabilitació cal anar a un altre districte; subratlla que aquest abandonament també es veu en molts àmbits (escoles, jardins, etc.), com s'ha posat de manifest en les diferents intervencions, i lamenta que aquestes queixes no siguin escoltades.

El president dona la paraula a la Sra. Joana Ruiz.

La Sra. Joana Ruiz subratlla que fa dos anys a l'AMPA de l'institut Ausiàs March se li va demanar una aportació de 8.000 euros per engegar la robòtica als cursos de l'ESO, perquè l'Administració va dir que no tenia diners, i també va fer una aportació per pintar les instal·lacions de l'institut i canviar finestres (donen a la ronda i el soroll era increïble), de manera que les famílies han fet un esforç enorme amb aportacions econòmiques significatives. Critica que per a això sí que se'ls demanés opinió i, en canvi, s'assabentés per carta, a l'octubre, que la directora que hi havia aleshores marxava, i sabés sobre la nova directora, que va entrar al desembre, mitjançant una convocatòria del Consell Escolar, del 20 de desembre.

Insisteix que en cap moment no se'ls va dir res sobre la fusió i comenta que segurament a ella en concret no li'n van dir res perquè és una persona amb principis importants i sabien que si li deien alguna cosa, immediatament convocaria una reunió amb les famílies, i es mostra molt molesta pel fet que es posi en dubte que no ho sabien.





Per acabar, demana que s'especifiqui quan donarà resposta el Consorci a les preguntes de les famílies, que és la seva obligació.

El president dona la paraula al regidor perquè contesti a les darreres intervencions.

El regidor comença responent a la Sra. Ramón, a qui explica que a l'última reunió amb Mobilitat i TMB es va acordar establir una regularitat per als dies de partit de manera que tothom sabés on havia d'anar a agafar l'autobús, i s'està treballant la manera de facilitar aquesta informació mitjançant senyalització, així com la millor manera de fixar aquestes parades, però no és una feina fàcil, sobretot tenint en compte la quantitat de partits que hi ha.

D'altra banda, li diu que, de la mateixa manera que ella mira pels interessos del barri, TMB i Mobilitat miren per la ciutat, i hi ha mesures que beneficien tothom però d'altres que no, com ara els canvis d'ubicació de les parades d'autobús, que beneficien algunes persones i en perjudiquen d'altres, però subratlla que el sistema de línies d'autobús a la ciutat està pensat per beneficiar el conjunt de la ciutadania. Reconeix, però, que hi ha situacions millorables, en les quals s'està treballant.

Explica que una de les coses que s'ha treballat amb el Barça és que en el nou Espai Barça hi haurà un pàrquing que farà que tot el que està aparcant a fora pugui aparcar-se a baix i, a partir d'aquí es podrà, com en altres zones del districte, fer que les motos que estan ocupant vorera aparquin en calçada. A més, es treballa per intentar fomentar el transport públic.

Respecte dels autobusos, posa de manifest que la freqüència del 54 ha augmentat significativament, però entén que la parada de l'avinguda Madrid, que està després de Numància, es podria posar abans d'aquest carrer per apropar-la molt més al CAP; informa que ja hi ha el compromís de posar una parada més de l'H8 a la zona de travessera de les Corts, ja que actualment n'hi ha dues que queden molt separades; puntualitza que el que va dir l'alcaldeessa és que el model estava funcionant a escala de ciutat (però el Govern és conscient que hi ha coses que es poden millorar i està treballant per fer-ho), i assenyala que s'ha demanat a Mobilitat que trobi solució als problemes de transport intern del districte cap a equipaments com el CAP de Numància i l'Estació de Sants.

Pel que fa a Ceràmiques Vicens, subratlla que quan algú es troba amb una situació greu com ara la que s'ha comentat (un nen drogant-se), ha de trucar immediatament a Mossos o a Guàrdia Urbana per denunciar-ho, i observa que alguns dels problemes en aquest espai són fruit de la manca de manteniment i de mesures de seguretat d'un edifici privat, però la Guàrdia Urbana hi ha estat i hi ha hagut educadors, i el fet que la Sra. Ramón reconegui que ara no hi van tants adolescents és senyal que s'hi està actuant (i es continuarà actuant per intentar evitar que es repeteixin aquestes situacions).

Sobre les jardineres, observa que si estan seques i sense flors és perquè aquestes encara no han sortit perquè no és temps que surtin; sobre les tanques, comenta que se n'han posat unes que agraden als veïns, després de parlar-hi, però se n'hi havien de posar pels gossos i perquè la gent no trepitgi, i sobre la necessitat de posar més cartells per indicar on poden estar els gossos i on no, diu que el més important és que cadascú es comporti cívicament i no deixar de banda la conscienciació. En aquest sentit, explica que es va fer una prova pilot de conscienciació de les persones que tenen gossos perquè no només recollissin els excrements, sinó també perquè portessin una ampolla d'aigua per als orins i perquè respectessin els senyals.

Afirma que tots els parcs del districte es van millorant d'una manera o d'una altra, si bé és impossible fer reformes o rehabilitacions integrals de tots alhora. Concreta que el Parc de les Corts, a Numància, està en obres; a Bacardí es va fer l'àrea de gossos i s'ha posat el



gronxador; al Parc de les Infantes es va posar una zona de jocs infantils; Can Cuiàs estarà ara en reformes, i parcs com el de Cervantes es cuiden permanentment.

A continuació, comenta que, a parer seu, hi ha hagut un malentès amb els escocells, ja que el Govern entén que el que hi havia eren panots que estaven malament, hi va enviar la brigada i aquesta va dir que només n'hi havia un, però ara sap que no s'havia entès, ja que la Sra. Maggi parla d'escocells, però els escocells no són esvorancs al paviment, de manera que potser la persona que va anar a mirar-ho podria haver dit que, si bé no hi havia esvorancs al paviment, els escocells estaven desproporcionadament baixos, però no va ser així. Tanmateix, ara que se sap que el problema són els escocells, es revisarà i es resoldrà.

Diu a la Sra. Agelet que, evidentment, el Barça ha de complir el seu compromís, i Serveis Jurídics d'Urbanisme li ha demanat que faciliti tota la informació per poder demostrar que l'està complint i que, per tant, se li poden concedir les autoritzacions corresponents, i s'hi estarà a sobre.

Tot seguit, posa de manifest que al districte de les Corts hi havia una manca important de places d'escola pública: cada any s'ha fet un bolet i la situació de l'equipament d'una escola no era la més desitjable per als nois i les noies que hi estudiaven. Davant d'això, la regidoria (ell contra tothom) ha tirat endavant una escola que avui tothom valora positivament i ha treballat pel futur d'aquests nens i aquestes nenes, que tindran una escola en bones condicions, i s'acabarà la segregació al districte, un tema important que sembla que a ningú li importi. Reconeix que si el Consorci ho hagués fet comunicativament millor, tot plegat hauria estat millor, però subratlla que el projecte resol un problema. Afegeix que el Consorci té una manera de fer i tenia una intenció, però la regidoria i l'AMPA han treballat conjuntament per reconduir-ho. Comenta que hi ha algunes coses que a vegades són de mera sensibilitat, com respectar situacions de les famílies que ja tenen els nanos a l'escola, projectes que estan fent, i que es poden fer i que no alteraven el projecte i permetien reconèixer el treball, i ell sempre ha dit que cal posar en valor totes i cadascuna de les famílies que han estat portant els nanos a l'escola Ausiàs March, perquè aquestes sí que apostaven realment pel futur. D'altra banda, comenta que l'edifici ha de tenir un nom que sigui el que l'escola, els pares, les mares, el professorat, els nens i les nenes decideixin (entén que la feina en aquest sentit ja s'ha fet, perquè l'escola, d'alguna manera, ha de reconèixer el nom i la història d'una escola que ha fet 125 anys, que és l'Ausiàs March).

Dit això, mostra el seu acord amb la Sra. Ruiz que és molt greu que la presidenta de l'AMPA no sabés res de la fusió de les escoles, cosa que troba sorprenent, i confirma que de vegades les AMPA han de suplir el que hauria de fer l'Administració (en aquest cas, la Generalitat) i que aquestes han de tenir un paper rellevant en el procés de presa de decisions, però indica que, pel que tenia entès, l'equip directiu sí que ho sabia i el professorat hi estava treballant.

Considera important que totes les parts implicades siguin capaces de treballar conjuntament per avançar i que el Consorci faciliti totes les explicacions necessàries i doni resposta a totes les preguntes que calgui perquè es posi en valor un projecte que vol millorar l'oferta als nois i les noies en un espai que és fruit d'una història que va segmentar dos edificis que no té cap lògica que continuïn separats, així com treballar per evitar que allò que no ha funcionat bé torni a fallar i per garantir que la transició es faci de la millor manera possible, que es compleixin els compromisos adquirits i que les situacions es resolguin i es doni més tranquil·litat a les famílies. D'altra banda, comenta que a partir de la propera reunió del Consell Escolar, el 5 de març, en què hi haurà el Consorci i les AMPA, es podrà traçar un recorregut de la manera de treballar, molt més integrat amb les AMPA i les famílies de l'institut, per millorar el treball en aquest sentit.



A continuació, mostra el seu acord amb el que ha dit el Sr. Calvo sobre les pintades i l'ús del mobiliari urbà, i subratlla que s'estan desenvolupant, sobretot en relació amb les festes majors, polítiques de prevenció de consum d'alcohol i drogues en joves, i els joves s'estan apropant per exemple als punts d'Energy Control i estan demostrant un grau de responsabilitat. En aquest sentit, observa que en alguns discursos es magnifiquen els problemes i es transmeten missatges alarmants que no responen a la realitat: al districte hi ha molts joves i de vegades hi ha casos de comes etílics i de males pràctiques a les discoteques, per exemple, però no són problemes constants i, quan es detecten, s'hi actua.

Diu al Sr. Menéndez que el Parc de Can Cuiàs es va podar fa pocs dies, de manera que no es pot dir que no estigui cuidat; que ell no hi ha vist mai ningú defecant, i que el pipicà, molt estret i molt poc utilitzat, es reformarà i es posarà en un lloc molt més adequat perquè el parc sigui millor i s'utilitzi millor.

Coincideix amb ell que a les Corts hi hauria d'haver centres d'urgències, però observa que això depèn de la Generalitat, que fa anys va prendre una decisió, va retallar el pressupost i va eliminar, entre altres coses, les urgències de molts centres de Barcelona i de tot Catalunya tenint en compte únicament criteris pressupostaris. Assegura que ell escolta les queixes del veïnat, i s'ofereix per anar amb qui ho vulgui fer a parlar amb la consellera de Salut per reivindicar el que calgui.

Per acabar, subratlla que per ell és una vergonya que s'eliminessin les urgències i que, un cop superada la crisi econòmica, no s'hagin compensat les retallades que es van fer, i repeteix que es pot anar a parlar amb el Departament de Salut de la Generalitat sobre la manera de resoldre la situació.

El president dona pas a l'últim torn d'intervencions del públic.

La Sra. Norma Cipola comença exposant la seva situació: és una de les moltes famílies de Barcelona que, tot i tenir feina, tenen dificultats per arribar a finals de mes i, per això, per completar els seus ingressos lloga una habitació de casa seva a viatgers de tot el món, cosa que li ajuda a pagar despeses i els estudis de la filla que viu amb ella. Escull els hostes a través de plataformes, que li donen la seguretat i la tranquil·litat que necessita per compartir casa seva, i els recomana els petits comerços del barri on ella mateixa fa la compra del dia a dia i llocs del barri per anar a menjar una bona paella, amb la qual cosa fa, igual que altres amfitriones com ella, que els diners del turisme d'alguna manera arribi a tots els barris, i els caps de setmana participa en visites culturals amb amics que també són amfitrions i que esdevenen molt bons ambaixadors de Barcelona. D'altra banda, explica que quan rep els diners d'una reserva, el primer que fa és apartar-ne el 25% per a la declaració de la renda, ja que d'aquesta activitat es paguen impostos que serveixen per fer escoles i parcs, entre altres coses.

Lamenta els retrets de la Sra. Pin, que la setmana passada va dir a Ciutat Vella que les habitacions s'haurien de llogar a residents habituals de Barcelona, cosa que ella no fa perquè no necessita tenir-la llogada sempre i per preservar la intimitat de la llar durant més dies de l'any, i se sent molt atacada per algunes declaracions i actuacions del Govern, a qui demana que mesuri les seves paraules i que distingeixi clarament entre activitats legals i il·legals (ha d'explicar clarament als veïns que una llar compartida no és il·legal). Posa com a exemple d'actuació desencertada del Govern la campanya que va fer l'any passat en què es van posar llits al carrer i es va animar els veïns a denunciar-se entre ells, campanya que, sumada a la manca de professionalitat d'inspectors i visualitzadors, va portar persones que fan el mateix que ella a procediments molt sancionadors. Per sort, els expedients han estat finalment tancats i arxivats, però aquestes persones han hagut de passar per un llarg procés d'al·legacions, despeses d'advocats i una angoixa injustificada.



Davant d'això, pregunta quina ordenança farà l'Ajuntament quan la Generalitat aprovi el decret que reculli la figura de llars compartides. Vol saber si realment podran continuar compartint els seus pisos d'aquesta manera o bé s'hi han de preocupar, ja que s'està parlant de futures quotes en els permisos per exercir l'activitat, quan qui l'exerceix no està traient habitatge a ningú al barri, sinó al contrari: gràcies a això, a Barcelona més de 8.000 famílies poden continuar al seu barri.

En darrer lloc, comenta que ella va votar per BC —entén que moltes d'aquestes famílies van fer el mateix— perquè va confiar en el seu projecte i va creure que amb aquest partit la ciutadania tindria poder, però en els últims anys el Govern no els ha donat suport, sinó que les ha acusat i perseguit, de manera que en aquests moments no s'hi sent representada. Per això, vol que el Govern digui clarament quines són les seves intencions a partir d'ara.

La Sra. Montserrat Gascón es presenta com a inquilina de l'edifici Benavent, 51, un edifici amb uns 60 pisos de lloguer social que va construir l'Ajuntament i el manteniment i la gestió del qual s'ha externalitzat a una immobiliària que n'està fent una gestió deficient.

Comenta que l'edifici, que fa cantonada amb travessera de les Corts, és molt temptador pel disseny que té i, a sota, a la part d'estructura, té una terrasseta amb una rampa que reposa sobre terrenys de l'Ajuntament i que, segons la immobiliària, no es pot tancar, i en aquesta terrassa hi ha sobretot nois de com a màxim 17 anys que a la nit o de matinada hi fan *botellón* i és un lloc molt còmode perquè tot i no estar aïllat, hi ha intimitat. D'altra banda, la situació a la plaça Ceràmiques Vicens cada vegada és pitjor: a partir de dos quarts de dotze de la nit es posen a xisclar, a enraonar, a parlar fort, a posar música, a jugar a pilota com si fossin les dotze del migdia... i sovint la Guàrdia Urbana diu que no té prou recursos per assistir els veïns davant d'aquesta situació, i els veïns de vegades assumeixen la funció de patrulla de l'edifici. D'altra banda, assenyala que al 2017 i al 2018 a la terrassa hi havia sensesostre, amb borratxeres, crits i, fins i tot, agressions (quan hi ha hagut una agressió i els veïns han trucat a la Guàrdia Urbana o al 112, els Mossos sí que s'hi han presentat de seguida).

Afegeix que la manca de manteniment de l'edifici, amb una immobiliària que no en fa una bona gestió, i la fàcil accessibilitat fan que el jovent hi accedeixi i s'hi passegi lliurement, i a la setena planta, a les escales d'incendi, que teòricament haurien d'estar lliures de fum, en una mena d'annex que hi ha, els veïns s'han trobat, entre altres coses, preservatius, brutícia, alcohol, orins i persones que hi van a fer «actes indecorosos». Explica que la setmana passada, un dissabte al matí, va veure passar per davant de la seva finestra sis o set nanos joves pujant per la rampa —la Guàrdia Urbana ja els ha dit molts cops que com que aquesta és una zona privada, no hi pot actuar—, i quan va anar a dir-los que allò era una zona privada, va trobar que només hi havia quatre dels nanos que havia vist (calcula que tenien 12-15 anys, com a màxim). Quan van aconseguir que marxessin (anava amb una altra veïna), van pujar a la setena planta, on hi havia els altres tres. Els van dir que allà no podien estar i, com que els de baix ja els havien avisat, amb tota la parsimònia van anar baixant. Afegeix que un dels nens semblava que tingués 9-10 anys i no pot assegurar què estaven fent ell i la resta, però probablement estaven bevent o *liant-se* un porro. Observa, però, que molts cops que ha vingut la Urbana a la una o a les dues de la matinada, els nens els veuen venir de lluny i aleshores ho llancen tot al jardinet i quan marxa la Urbana, amb l'ajuda de les llanternes del mòbil, ho tornen a agafar.

Remarca que, d'una banda, la immobiliària diu que la rampa és qüestió de l'Ajuntament, que és qui va construir i n'és el propietari, i, d'altra banda, l'Ajuntament delega responsabilitats perquè n'ha delegat la gestió en la immobiliària, de manera que els veïns es troben indefensos i insegurs davant d'uns nanos que, sempre en grup, s'entalenteixen.



Explica que al juny de 2018 els veïns van fer un escrit que incloïa tota la problemàtica que hi havia a l'edifici i a la plaça Ceràmiques Vicens, i van rebre una resposta perquè a la rampa hi havia un tauló que estava trencat i es va arreglar per evitar que algú prengués mal. Observa, però, que si no s'hagués arreglat s'evitaria que els nens i els joves hi baixessin amb monopatins o altres elements fent molt de soroll en hores de descans.

Per acabar, subratlla que, si bé aquesta setmana, en part gràcies a la Sra. Ramón i potser perquè hi ha hagut més presència de la Guàrdia Urbana, la situació ha millorat una mica, el problema continua i és greu.

La Sra. Felisa Marco manifesta sorpresa i preocupació per les coses tan greus que passen al barri, i subratlla que els partits que després de les properes eleccions assumeixin la direcció de la ciutat hi han de parar molta atenció.

Tot seguit, qualifica de lamentable la fusió de les escoles i el problema educatiu que hi ha, i remarca que la comunitat educativa són, en primer lloc, els pares i les mares dels alumnes i els mateixos alumnes, després el professorat i en darrer lloc el Consorci, que ha d'actuar a favor de les persones.

Critica que la biblioteca Montserrat Abelló sigui una obra faraònica, molt moderna, però molt poc funcional (per exemple, ella hi va anar a llegir i no va poder seure a les cinc butaques que hi ha per als diaris, sinó que va haver d'anar a una de les poques taules on estudien els joves), però agraeix que l'alcalde escoltés els veïns. Demana a tots els partits que treballin per donar compliment a les demandes que van expressar.

Pel que fa als autobusos, assenyala que els mateixos conductors li han dit que l'únic que vol TMB és eliminar conductors i disfressar el problema, i subratlla que la realitat és que l'avinguda Madrid ha de connectar amb el CAP, amb la Maternitat i amb tots els veïns. Afegeix que preocupar-se perquè l'autobús arribi tan lluny com sigui possible no significa eliminar passos intermedis, i remarca que cal tornar els autobusos on eren, i que seria un èxit aconseguir la parada del carrer Berlin.

Pregunta com és possible que hi hagi diners tan ràpidament per a la barana que s'ha posat a la travessera de les Corts i, en canvi, no s'hagin tallat les herbes que hi ha a la cantonada de Maternitat amb travessera de les Corts, al costat Llobregat —subratlla que no es pot viure amb les herbes en l'estat en què estan—, actuació pendent des de l'octubre, i pregunta si això és responsabilitat de Parcs i Jardins.

Esmenta la residència de Benavent i el carrer María Barrientos; diu que totes les naus que hi ha allà tenen qualificació de zona verda, i observa que, atès que a les ciutats no hi ha prou espai, cal aprofitar el subsol. Sobre el cobriment del cinturó, comenta que ja hi havia el projecte, El Corte Inglés i diferents entitats col·laboraven per tancar la part de la font fins a Diagonal, però no se'n va fer cas, i ara els veïns demanen que s'actui fins a Prat de la Ribera.

Critica que el Govern doni prioritat al tramvia per la Diagonal quan aquesta avinguda, afortunadament, té moltes connexions, i que no hagi netejat els grafitis del passeig, la rambla que arriba fins a El Corte Inglés, els laterals de Carles III, i proposa, per solucionar els problemes de convivència amb gossos als parcs, que s'hi marquin moltes zones per a jocs infantils, ja que, si no estan marcades, els gossos se n'apropien.

A continuació, pregunta si s'ha fet alguna gestió per ajudar les persones que a la reunió amb l'alcalde van manifestar que les farien fora de casa (algunes, de manera imminent) i els veïns a qui els havien ocupat el pis.





Posa de manifest que el col·legi de Les Corts va cedir als cinemes Renoir totes les naus de la Pirelli i van passar a l'escola de dansa però en l'últim moment algú va decidir fer-ne la cessió, i demana que això torni a l'escola i que l'escola Ausiàs March no hagi de marxar de la plaça Comas, i que si cal posar una piscina on hi ha les naus i on van estar els cinemes, es posi, ja que no passaria res si una escola pública tingués una piscina d'utilitat per a totes les escoles del barri. D'altra banda, subratlla que la Maternitat era un centre d'utilitat pública, sanitària i educativa, amb una escola bressol amb uns projectes educatius com cap altra a Barcelona, però l'edifici va passar a ser per a la recollida d'impostos. Qualifica aquest canvi de bogeria, i remarca que cal recuperar la Maternitat, per patrimoni i pels serveis tan lligats a la ciutadania que ofería.

Considera escandalós el que ha passat a Numància i que la gent gran que necessita Sintrom ja no pugui anar-lo a buscar al CAP de les Corts, sinó que hagi d'anar-lo a buscar al Clínic, i subratlla que els regidors de les Corts han de lluitar per aquest districte. En aquest sentit, comenta que esperava molt més de l'equip actual i que no troba que el Sr. Colom hagi lluitat per la ciutadania amb la il·lusió del primer cop. D'altra banda, critica que s'hagi donat tanta prioritat als carrils bici, ja que aquests han provocat la destrossa de carrers, i comenta que avui mateix una bici s'ha saltat un semàfor baixant a tota velocitat per Carles III i una mica més i provoca un accident amb els cotxes que sortien de Sabino Arana, i al seu fill el va atropellar una bici quan sortia de Mejía Lequerica amb el cotxe. Aclareix que no està en contra de les bicis, però entén que estan causant molts problemes.

En darrer lloc, subratlla que si la gent es comporta de manera incívica i no respecta la ciutat, el Govern hauria de fer campanyes amb cartells que diguessin coses com ara «El teu banc el pagues tu; si el pintes, el pagaràs tu» (i el mateix amb els excrements dels gossos i amb tot), i demana a tots els partits que prenguin nota de tot el que ha dit per als seus programes.

El Sr. Joan Hernández assenyala que l'equip de govern no ha pogut governar per manca de mitjans humans, cosa que considera inadmissible, i posa de manifest que el percentatge més alt de la feina que fa el Sr. Colom correspon a la feina que fa a Casa Gran (ve al districte un cop per setmana per fer les seves gestions com a regidor; algunes setmanes ve més perquè hi ha alguna reunió més), de manera que el districte, amb 80.000 habitants, queda orfe. Aclareix que és conscient que tant el Sr. Coll com la Sra. Cañadas fan tot el que poden, però insisteix que hi ha una falta de mitjans (que antigament se solucionava de moltes maneres, per exemple amb persones d'un altre partit), i comenta que el Govern, que té un compromís amb la ciutadania, no hauria d'haver acceptat portar aquest districte si no disposava dels mitjans necessaris per complir amb la seva feina.

A continuació, assenyala que ell personalment ha fet moltes denúncies perquè va aprendre al principi que si no les feia, no li feien cas i, per exemple, als veïns de Can Capellanets no els han fet cas fins que no han denunciat, i diu al Sr. Colom que no és veritat el que va dir que l'actuació dels autobusos es feia amb una qüestió tècnica de veïns, sinó que ha estat una qüestió estrictament econòmica, per reduir diners. Li demana que no governi per reduir diners, sinó per a les persones, i afegeix que tampoc no era certa la informació que va sortir a TV3 que els veïns i l'Ajuntament havien arribat a un acord pel que fa al Barça.

Aclareix que no té res contra el Sr. Colom, que sap que és una persona competent, però entén que el barri s'ha de governar amb persones i, mentre que a tots els barris hi ha 6-8 persones, l'equip de les Corts, un districte complex, és insuficient. Per això, demana que la propera legislatura hi hagi un equip de govern que realment governi i contesti, a diferència de l'actual, que ni tan sols contesta les denúncies que es fan. Concreta que, per exemple, els veïns van demanar que si es feia alguna cosa a les cuines de Maternitat els avisessin, i no han rebut cap informació al respecte. Exposa que s'hi va concedir el permís d'obra, però aquest diu que no es poden tocar les rajoles interiors, i ell va entrar per registre unes



fotografies fa uns 15 dies, però ningú no li ha trucat tot i que s'hi està treballant, i a Can Capellanets els veïns estan a sobre dient que s'hi estan fent obres, però l'Ajuntament no fa res, com en molts altres temes, com ara el del Barça o el del súper.

Conclou que el Govern no ha de dedicar-se a dir que ho fa tot bé, sinó a actuar i a garantir la participació dels veïns.

El president, abans de donar pas a l'última persona del públic que ha demanat intervenir, diu al Sr. Hernández que veïns tan compromesos com ell donen feina als polítics, i li dona les gràcies pel seu compromís.

El Sr. Luis Manuel Bajo demana que es tornin a obrir els menjadors universitaris de Barcelona per tal que els estudiants i les famílies hi puguin anar a menjar econòmicament. No troba bé que els universitaris hagin de portar el tàper a la universitat perquè estan tancats uns menjadors que van estar oberts des de l'època de Felipe González, i entén que reobrir-los no ha de ser gaire car.

El president dona pas a l'última intervenció del regidor.

El regidor entén que el Sr. Bajo es refereix als menjadors de la Universitat de Barcelona que estaven al costat de l'antiga Facultat d'Història, uns menjadors que bàsicament alimentaven els estudiants d'aquesta facultat, que era la més important, però que actualment s'ubica al centre, amb la de Filosofia. Observa que avui totes les facultats tenen menjadors, i la reivindicació dels estudiants des de fa molts anys és tenir espais de menjador que tinguin microones per escalfar el menjar i neveres: les pautes han canviat i els alumnes, en lloc d'estar tots en un únic espai, es dispersen per totes les facultats. Assegura que els estudiants que vulguin menjar a la facultat ho poden fer, perquè aquest servei està cobert, d'una manera diferent de com es feia abans, però millor per a les necessitats actuals.

Explica a la Sra. Gascón que l'edifici del número 51 del carrer Benavent, que va ser construït per REGESA, una empresa del Consell Comarcal que era qui el gestionava, el 2011 es va vendre a una empresa mitjançant un sistema de dret de superfície per 75 anys, de manera que ara és aquesta empresa la propietària d'aquest edifici i és ella qui en té tots els drets que li corresponen com a tal, encara que el sòl sigui municipal.

Observa que la mostra que la responsabilitat és de l'empresa és que aquesta en cap moment no ha reclamat a l'Ajuntament que actués malgrat haver rebut nombroses demandes per part dels veïns, i explicita que l'Ajuntament no hi pot entrar, per exemple, a posar-hi una porta, i no pot actuar de manera subsidiària si no és que hi ha una norma que l'obligui a fer-ho. Per això, insta els inquilins a reclamar a la propietat que actuï (pot implementar mesures com ara la col·locació de portes més segures o la instal·lació de càmeres internes), i, pel que fa a l'actuació de la Guàrdia Urbana i dels Mossos, observa que l'important és que acudeixin de manera immediata davant de situacions greus i urgents, com s'ha reconegut que fan (davant d'altres situacions, en prenen nota i hi van actuant progressivament). En el cas exposat, la Guàrdia Urbana s'ha personat en diverses ocasions, i la policia de barri, present a les audiències i als consells de barri, és conscient que és un dels espais en què segurament haurà d'actuar.

A continuació, subratlla que el Grup de BC sempre ha dit que no volia cap pis turístic il·legal (sense llicència) a la ciutat i ha actuat en aquest sentit, amb èxit, i observa que aquest problema no és només de Barcelona, sinó de moltes ciutats, i moltes havien intentat abordar-lo, però l'Ajuntament de Barcelona ha estat, probablement, el que ho ha fet d'una manera més decidida, utilitzant moltes eines i treballant amb moltes ciutats espanyoles i europees que tenien el mateix problema, compartint problemes i solucions. Com a resultat, avui es pot dir que els pisos turístics il·legals a la ciutat són pràcticament inexistents.



Posa de manifest que Barcelona ha posat sancions de 600.000 euros a Airbnb quan cap ciutat del món s'havia atrevit a posar-li una multa (recentment París, d'acord amb la seva normativa, li n'ha posat una de 13 milions d'euros), i el primer acord que s'ha fet a escala mundial en un ajuntament favorable a l'ajuntament i en contra d'Airbnb l'ha fet l'Ajuntament de Barcelona, i ell hi ha tingut un paper important. Afegeix que si es lluita contra els pisos turístics il·legals és perquè generen molts problemes a la ciutat (de convivència, de contribució als increments dels lloguers, d'expulsió...), i observa que la majoria dels propietaris d'aquests pisos no eren famílies, sinó empreses. D'altra banda, explica que l'Ajuntament va dur a terme una ordenació per saber quins eren els allotjaments turístics de la ciutat a través d'un pla urbanístic i va dir que hi havia zones en què n'hi havia massa i, per tant, s'havien de limitar. Explicita que aquesta ordenació no diferenciava entre tipus d'allotjaments turístics (pisos, hotels, apartotels, habitacions, etc.), si bé actualment les habitacions estan en una situació d'alegalitat i, per tant, no s'estan perseguint. En aquest sentit, aclareix que quan s'ha comprovat que el que es llogava era una habitació, s'ha tancat l'expedient, com ha reconegut la Sra. Norma.

Respecte del reglament de la Generalitat, comenta que no se sap què dirà ni si serà potestat de l'Ajuntament o no, però, en qualsevol cas, el Govern municipal considera que si s'està treballant perquè el turisme que vingui a Barcelona sigui un turisme de qualitat i tingui una experiència adequada, el compliment d'uns mínims s'ha d'exigir a tots els allotjaments turístics, incloses les habitacions, ja que, tant si es tracta d'una activitat complementària com si no, és una activitat econòmica i, per tant, cotitza sobre la renda com a tal. D'altra banda, observa que avui es dona la paradoxa que una casa rural en una zona aïllada d'un poble ha de complir molts més requisits que el mateix pis a una ciutat on al voltant hi ha veïns i veïnes, activitats, etc. El Govern municipal entén que la Generalitat ha d'implementar una regulació acurada i donar la potestat als ajuntaments de regular en funció de la situació de cadascun, i s'hi pronunciarà un cop la Generalitat hagi concretat el seu reglament.

Diu a la Sra. Marco que quan comenci la campanya electoral ja es pronunciarà sobre quins dels suggeriments que ha plantejat li semblen adients, i li agraeix el to emprat en la intervenció. Pel que fa a la proposta de marcar els llocs infantils dels parcs per evitar que els gossos se n'apropriïn, observa que algú altre podria proposar el contrari, que es marqués on poden estar els gossos i que a tota la resta d'espais poguessin estar els nens, i indica que això ja s'està fent contínuament. Afegeix que l'Ajuntament pot fer moltes campanyes tenint una visió del conjunt de la ciutat, però, al final, les decisions les pren cadascú de manera individual, i tothom hauria de ser conscient que de vegades les seves decisions poden molestar els altres i entre tots caldria aconseguir millorar la convivència, i assenyala que el Govern intenta ordenar la ciutat de la millor manera possible escoltant a tothom i, alhora, tenint en compte les característiques de la ciutat, i ell fa les coses tan bé com pot, segurament no tan bé com ell es pensa que les fa i una mica millor de com alguns li diuen.

Pel que fa a la Maternitat, indica que no és un espai municipal, sinó de la Diputació, i entre tots s'hi va treballant.

A continuació, s'adreça al Sr. Hernández, a qui li agraeix el to que sempre fa servir en les intervencions, per dir-li que el Govern ha posat una multa de 23.000 euros al Barça — reconeix que és poc, però indica que és el màxim que permet la llei—, cosa que ningú no s'havia atrevit a fer, i les obres es van parar, com va passar a Can Capellanets, on fa almenys un any i mig que no es fa res perquè no es pot. Subratlla que el Govern ha aturat totes les actuacions il·legals de què ha tingut constància, i ha facilitat als veïns la vista dels expedients. Assenyala que si no ha rebut encara el número d'expedient de les cuines de Maternitat, el rebrà ben aviat, i explica que el Govern té un mes des de l'entrada de la denúncia, atès que va per Transparència, per pronunciar-se, i s'està seguint el procediment habitual.



Comenta que s'han fet multitud de reunions sobre qüestions molt diverses, encara que de vegades no s'hagi pogut donar compliment a les demandes dels veïns. En aquest sentit, assenyala que en el cas de Bonpreu no s'ha pogut fer perquè era una llicència reglada, però recorda que en el cas de Can Capellanets s'ha aconseguit que canviés un planejament anterior i que hi hagués un compromís de respectar el nou planejament i ara, en tot cas, està aturat, com es va aprovar a l'última CEUM.

Considera que, si bé sempre és més fàcil fer les coses amb un equip més nombrós, el Govern ha fet moltes coses, i observa que a l'agenda pública consten les reunions, però no tot el treball intern, el treball d'anar pel carrer i parlar amb la gent, etc., i comenta que fa uns dies els comerciants li deien que el veien a tot arreu i trobaven membres del Govern a tot arreu. Assegura que el Govern ho ha intentat fer tot de la millor manera possible, i manifesta l'opinió que gràcies a un treball col·lectiu amb els companys i els equips tècnics de la casa, que són formidables (hi inclou la Guàrdia Urbana), s'han fet grans coses i s'ha aconseguit millorar una mica el barri, però entén que cadascú decidirà si revalida o no les confiançaes o les canvia, una de les grans virtuts de la democràcia.

Per acabar, diu que ha estat un plaer treballar amb tothom i que continuaran treballant fins al juliol.

El president diu que ha estat un orgull i un honor presidir l'Audiència Pública al llarg d'aquest mandat i dona les gràcies a la Sra. Cusí, secretària del Districte; al Sr. Cambronero, gerent; al Sr. Colom, regidor, i a tots els serveis de l'Ajuntament, especialment, pel que fa a les audiències, als companys de l'equip tècnic, així com als companys que han fet interpretació a la llengua de signes en algunes sessions i als companys de la Guàrdia Urbana, sempre disposats a ajudar. Fa l'agraïment extensiu a tothom i demana disculpes si en algun moment ha ofès algú, ha estat una mica impertinent amb els temps o ha molestat algú amb l'exercici del seu càrrec.

D'altra banda, recorda que encara falta per celebrar una sessió del Ple, a la qual els veïns també poden assistir i també hi poden intervenir.

En darrer lloc, agraeix totes les intervencions, s'acomiada de les persones assistents i, no havent-hi més intervencions ni preguntes, i essent les 22.45 hores, aixeca la sessió, la qual cosa certifico.

Vist i plau  
El president

La secretària

Francisco Sierra López

Meritxell Cusí Pérez